

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
АРТЕМЕНКО ІГОР АНАТОЛІЙОВИЧ
УХВАЛА

28 жовтня 2020

Київ

5431/0/18-20

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Артеменко Ігор Анатолійович, здійснивши попередню перевірку дисциплінарної скарги Павленка Ігоря Валерійовича стосовно судді Автозаводського районного суду міста Кременчука Полтавської області Погрібняк Олени Миколаївни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 16 жовтня 2020 року за вхідним № П-3391/1/7-20 надійшла дисциплінарна скарга Павленка І.В. від 12 жовтня 2020 року на дії судді Автозаводського районного суду міста Кременчука Полтавської області Погрібняк О.М. при розгляді скарги на дії державного виконавця Горішньоплавського міського відділу ДВС Північно-Східного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Суми) (справа № 2-3358/10, провадження № 4-с/524/33/20).

Павленко І.В. зазначає, що суддя Погрібняк О.М. відмовила у задоволенні клопотання від 17 серпня 2020 року про огляд судом вебсайту Міністерства юстиції України та позбавила можливості довести ті обставини, на які послався, як на підставу задоволення скарги, оскільки довести відсутність вчинення державним виконавцем дій в автоматизованій системі виконавчого провадження можливо лише шляхом огляду вищевказаного вебсайту.

При цьому, як зазначає автор скарги, «продажна» суддя Погрібняк О.М. внесла в ухвалу від 30 вересня 2020 року завідомо неправдиві відомості, а саме: «Виходячи з наведеного, суд приходять до висновку, що клопотання заявника про забезпечення доказів підлягає частковому задоволенню, оскільки останнім суду не наведено достатнє обґрунтування необхідності забезпечення доказу саме шляхом його огляду за місцезнаходженням».

Автор скарги вказує, що більш ніж достатньо обґрунтував необхідність огляду доказів за їх місцезнаходженням.

Також Павленко І.В. у своїй скарзі називає суддю Погрібняк О.М. «меркантильною (яка усього декілька місяців тому дорвалася до корита),

жадібною».

Крім того, Павленко І.В. у своїй дисциплінарній скарзі зазначає, що 21 вересня 2020 року в іншій справі № 534/1794/19 (провадження № 2/524/1939/20) було подано заяву про відвід судді Погрібняк О.М., мотивувавши її тим, що 21 вересня 2020 року на адресу Державного бюро розслідувань (далі - ДБР) була направлена заява (повідомлення) про кримінальні правопорушення за частиною першою статті 364, частиною першою статті 366, частиною третьою статті 368, частиною другою статті 375 КК України, які, на його думку, вчинила суддя Погрібняк О.М. щодо нього. Незважаючи на статус потерпілого, який він мав на той момент відповідно до вимог частини другої статті 55 КПК України, суддя Погрібняк О.М. постановила завідомо неправосудну ухвалу, якою відмовила у задоволенні скарги про відвід.

При цьому, 6 жовтня 2020 року суддя Погрібняк О.М. постановила чергову, на думку скаржника, завідомо неправосудну ухвалу, якою відмовила у задоволенні скарги про її відвід у справі № 2-3358/10, а також під час судового засідання 8 жовтня 2020 року безпідставно відмовила у задоволенні клопотання про зупинення провадження у справі, яке було обґрунтовано тим, що 7 жовтня 2020 року до суду апеляційної інстанції подана апеляційна скарга на ухвалу від 30 вересня 2020 року.

З огляду на зазначене автор скарги просить притягнути суддю Автозаводського районного суду міста Кременчука Полтавської області Погрібняк О.М. до дисциплінарної відповідальності.

Згідно з пунктами 1, 2 частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону; за наявності підстав, визначених пунктами 1-5 частини першої статті 44 цього Закону, - повертає дисциплінарну скаргу скаржнику.

За результатами вивчення та попередньої перевірки дисциплінарної скарги Павленка І.В. встановлено таке.

До Комсомольського міського суду Полтавської області 23 березня 2020 року надійшла скарга на дії державного виконавця Горішньоплавського міського відділу ДВС Північно-Східного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Суми)

У зв'язку із заявленими самовідводами суддів скарга також перебувала у провадженні суддів Кременчуцького районного суду Полтавської області.

На підставі розпорядження голови Кременчуцького районного суду Полтавської області від 4 червня 2020 року справу передано на розгляд до найбільш територіально наближеного суду - Автозаводського районного суду міста Кременчука Полтавської області, яка надійшла до зазначеного суду 5 червня 2020 року.

Згідно протоколу повторного автоматизованого розподілу судової справи між суддями Автозаводського районного суду міста Кременчука Полтавської області від 29 вересня 2020 року справу передано судді Погрібняк О.М.

18 серпня 2020 року заявником подано клопотання про огляд веб-сайту Міністерства юстиції України «Автоматизована система виконавчого провадження», де розміщена інформація про виконавчі провадження № 56389934, № 57115844, № 59515448.

Ухвалою судді Автозаводського районного суду міста Кременчука Полтавської області Погрібняк О.М. від 30 вересня 2020 року справу за скаргою прийнято до свого провадження. Призначено судові засідання у справі на 8 жовтня 2020 року. Клопотання про проведення судового засідання в режимі відеоконференції задоволено. Доручено Обухівському районному суду Київської області забезпечити проведення судового засідання, яке призначене на 8 жовтня 2020 року, а також усі наступні засідання у вищевказаній справі в режимі відеоконференції. Клопотання про огляд веб-сайту Міністерства юстиції України «Автоматизована система виконавчого провадження» задоволено частково. Витребувано із Горішньоплавського міського відділу ДВС Північно-Східного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Суми) належним чином засвідчені копії матеріалів виконавчого провадження № із виконання виконавчого листа № 2-3358/2010 від 10 травня 2018 року, виданого Комсомольським міським судом Полтавської області. В іншій частині у задоволенні клопотання відмовлено.

В мотивувальній частині вищевказаної ухвали зазначено, що згідно зі статтею 76 ЦПК України, доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи. Ці дані встановлюються такими засобами: 1) письмовими, речовими і електронними доказами; 2) висновками експертів; 3) показаннями свідків.

Відповідно до частин першої та другої статті 85 ЦПК України письмові, речові та електронні докази, які не можна доставити до суду, оглядаються за їх місцезнаходженням. Про дату, час і місце огляду доказів за їх місцезнаходженням повідомляються учасники справи. Неявка цих осіб не є перешкодою для проведення огляду.

За частиною сьомою статті 85 ЦПК України у порядку, передбаченому цією статтею, суд за заявою учасника справи чи з власної ініціативи може оглянути веб-сайт (сторінку), інші місця збереження даних в мережі Інтернет з метою встановлення та фіксування їх змісту. У разі необхідності для проведення такого огляду суд може залучити спеціаліста.

Відповідно до частини першої статті 116 ЦПК України суд за заявою учасника справи або особи, яка може набути статусу позивача, має забезпечити докази, якщо є підстави припускати, що засіб доказування може бути втрачений або збирання або подання відповідних доказів стане згодом неможливим чи утрудненим.

Згідно із частиною другою статті 116 ЦПК України способами забезпечення судом доказів є допит свідків, призначення експертизи, витребування та (або) огляд доказів, у тому числі за їх місцезнаходженням,

заборона вчиняти певні дії щодо доказів та зобов'язання вчинити певні дії щодо доказів. У необхідних випадках судом можуть бути застосовані інші способи забезпечення доказів, визначені судом.

Виходячи з наведеного, суд дійшов до висновку, що клопотання заявника про забезпечення доказів підлягає частковому задоволенню, оскільки останнім суду не наведено достатнє обґрунтування необхідності забезпечення доказу саме шляхом його огляду за місцезнаходженням. Проте матеріали виконавчого провадження № [] , в ході виконання якого державним виконавцем Горішньоплавського міського відділу ДВС Північно-Східного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Суми) [] було вчинено дії з обчислення розміру заборгованості зі сплати аліментів та виготовлено оскаржуваний розрахунок зі сплати аліментів мають значення для вирішення справи за скаргою на дії державного виконавця, а тому суд вважає за необхідне для забезпечення повного та всебічного розгляду скарги, частково задовольнивши заявлене клопотання, витребувати належним чином засвідчені копії матеріалів виконавчого провадження № [] із Горішньоплавського міського відділу ДВС Північно-Східного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Суми).

В іншій частині клопотання про забезпечення доказів задоволенню не підлягає, оскільки дії державного виконавця оскаржуються саме у виконавчому провадженні № [] , у свою чергу матеріали виконавчих проваджень № [] та № [] не мають відношення до поданої скарги.

6 жовтня 2020 року до Автозаводського районного суду міста Кременчука Полтавської області надійшла заява [] про відвід судді Погрібняк О.М. від розгляду вказаної справи, в обґрунтування якої він посилався на те, що суддя безпідставно частково задовольнила його клопотання про огляд веб-сайту Міністерства юстиції України «Автоматизована система виконавчого провадження». Заявник вважав, що такі дії судді вказують на факт отримання нею пропозиції неправомірної вигоди з боку стягувача [] Крім того, зазначав, що ним подано заяву про вчинення суддею Погрібняк О.М. кримінального правопорушення до ДБР. Також посилався на те, що під час розгляду його заяви від 16 вересня 2020 року про усунення недоліків зустрічної позовної заяви в іншій справі – № 534/1794/19 суддя, на його думку, зловжила судовою владою та постановила завідомо неправосудне рішення – ухвалу від 17 вересня 2020 про повернення його зустрічної позовної заяви.

Ухвалою Автозаводського районного суду міста Кременчука Полтавської області від 6 жовтня 2020 року (суддя Погрібняк О.М.) відмовлено у задоволенні заяви [] про відвід судді Автозаводського районного суду міста Кременчука Полтавської області Погрібняк О.М. від розгляду справи № 2-3358/10, оскільки заява про відвід судді не містить належних та підтверджених даних, які б свідчили про наявність підстав відводу, що передбачені нормами ЦПК України. Її зміст зводиться до припущень, які не відповідають дійсності, та незгоди з процесуальними рішеннями судді.

Також проведено попередньою перевіркою встановлено, що в провадженні судді Автозаводського районного суду міста Кременчука

Полтавської області Погрібняк О.М. перебуває справа № 534/1794/19 за позовом до про збільшення розміру аліментів на утримання неповнолітньої дитини.

21 вересня 2020 року відповідач заявив відвід головуєчому у справі. Заява була мотивована тим, що головуєчим винесено неправосудне рішення – ухвалу про повернення його зустрічного позову до про зменшення розміру аліментів на утримання неповнолітньої дитини. Вказані обставини викликають у нього сумніви в неупередженості та об'єктивності головуєчого судді у справі.

Ухвалою Автозаводського районного суду міста Кременчука Полтавської області від 21 вересня 2020 року (суддя Погрібняк О.М.) справу № 534/1794/19 із заявою про відвід головуєчого судді передано до канцелярії Автозаводського районного суду міста Кременчука Полтавської області для визначення судді, який буде вирішувати питання про відвід, у порядку, встановленому частиною першою статті 33 ЦПК України.

Ухвалою Автозаводського районного суду міста Кременчука Полтавської області від 22 вересня 2020 року (суддя Кривич Ж.О.) заяву відповідача про відвід головуєчого судді Погрібняк О.М. залишено без задоволення, оскільки незгода сторони з процесуальними рішеннями судді, рішення або окрема думка судді в інших справах, висловлена публічно думка судді щодо того чи іншого юридичного питання не може бути підставою для відводу.

В мотивувальній частині вказаної ухвали зазначено, що, на думку суду, заявлений відповідачем у справі відвід був викликаний саме незгодою з процесуальними рішеннями судді у цій справі.

З огляду на вищевикладене вбачається, що доводи дисциплінарної скарги Павлика І.В. фактично зводяться до незгоди із процесуальними рішеннями вказаної судді - ухвалами Автозаводського районного суду міста Кременчука Полтавської області від 30 вересня та 6 жовтня 2020 року у справі № 2-3358/10, ухвалою від 21 вересня 2020 року у справі № 534/1794/19, а також до незгоди із процесуальними діями судді Погрібняк О.М.

Відповідно до частини першої статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюється виключно судами.

Виключно законами України визначаються судоустрій та судочинство. Порядок здійснення правосуддя регламентується відповідним процесуальним законодавством України. Процесуальні акти і дії суддів, які стосуються вирішення питань підвідомчості судам спорів, порушення і відкриття справ, підготовки їх до розгляду, судовий розгляд справ у першій інстанції, в касаційному і наглядовому порядку та прийняття у них судових рішень належать до сфери правосуддя і можуть бути оскаржені лише в судовому порядку відповідно до процесуального законодавства України.

Позасудовий порядок оскарження актів і дій суддів, які стосуються здійснення правосуддя, неможливий (рішення Конституційного Суду України від 23 травня 2001 року у справі № 6-рп/2001).

Вища рада правосуддя діє у межах повноважень, визначених у статті 131

Конституції України та статті 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», і не вправі оцінювати законність судового рішення та перевіряти його правовий зміст. Виключне право перевіряти законність та обґрунтованість судових рішень має відповідний суд згідно з процесуальним законодавством.

Відповідно до положень частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити, зокрема, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, посилення на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаргником відомості.

Проведеною попередньою перевіркою встановлено, що дисциплінарна скарга Павленка І.В. не містить конкретних відомостей про наявність у поведінці судді Автозаводського районного суду міста Кременчука Полтавської області Погрібняк О.М. ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, а також не містить фактичних даних (свідчень, доказів), що підтверджують зазначені скаргником відомості.

Крім того, дисциплінарна скарга Павленка І.В. містить виражені у непристойній формі висловлювання на адресу судді Погрібняк О.М., що принижують її честь і гідність.

Відповідно до частини шостої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII дисциплінарну справу щодо судді не може бути порушено за скаргою, що не містить відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку судді.

Згідно з пунктами 2, 3, 4 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаргнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді, посилення на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді, містить виражені у непристойній формі висловлювання або висловлювання, що принижують честь і гідність будь-якої особи.

Пунктом 12.4 Регламенту Вищої ради правосуддя передбачено, що скарга залишається без розгляду та повертається з підстав, передбачених статтею 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», з урахуванням положень статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

З огляду на викладене дисциплінарну скаргу Павленка І.В. слід залишити без розгляду та повернути скаргнику.

Відповідно до положень пункту 12.2 Регламенту Вищої ради правосуддя з підстав, передбачених пунктами 1-5 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Дисциплінарної палати – доповідач постановляє ухвалу про залишення скарги без розгляду, копія якої разом із скаргою направляється скаргнику.

Керуючись статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя»,

пунктами 12.2, 12.4 Регламенту Вищої ради правосуддя, член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя,

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Павленка Ігоря Валерійовича стосовно судді Автозаводського районного суду міста Кременчука Полтавської області Погрібняк Олени Миколаївни залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної
палати Вищої ради правосуддя**

І.А. Артеменко